

z art. 21 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy lokalowej, lecz również w sposób niedopuszczalny zmodyfikowała przepisy ustawowe. Kwestia ta została już bowiem unormowana w art. 18 ustawy lokalowej, w myśl którego:

„1. Osoby zajmujące lokal bez tytułu prawnego są obowiązane do dnia opróżnienia lokalu co miesiąc uiszczać odszkodowanie.

2. Z zastrzeżeniem ust. 3, odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, odpowiada wysokości czynszu, jaki właściciel mógłby otrzymać z tytułu najmu lokalu. Jeżeli odszkodowanie nie pokrywa poniesionych strat, właściciel może żądać od osoby, o której mowa w ust. 1, odszkodowania uzupełniającego.

3. Osoby uprawnione do lokalu zamiennego albo socjalnego, jeżeli sąd orzekł o wstrzymaniu wykonania opróżnienia lokalu do czasu dostarczenia im takiego lokalu, opłacają odszkodowanie w wysokości czynszu albo innych opłat za używanie lokalu, jakie byłyby obowiązane opłacać, gdyby stosunek prawny nie wygasł.”

Uregulowanie tej kwestii przez ustawodawcę pozbawia organ jednostki samorządu terytorialnego prawa do stanowienia w tym zakresie norm o charakterze powszechnie obowiązującym w drodze aktu wykonawczego, jakim jest przedmiotowa uchwała. Z normatywnego charakteru wieloletniego programu gospodarowania mieszkaniowym zasobem gminy wynika konieczność formułowania zawartych w nim postanowień jedynie na podstawie i w granicach upoważnienia ustawowego, co oznacza, że w treści takiego programu nie mogą znaleźć się regulacje nieznajdujące uzasadnienia w normie zawierającej delegację ustawową. Zgodnie z § 137 w związku

z § 143 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz. 908) w uchwale i zarządzeniu nie powtarza się przepisów ustaw, ratyfikowanych umów międzynarodowych i rozporządzeń. Złamanie tego zakazu i wprowadzenie do uchwały przepisów ustawowych uznaje się za istotne naruszenie prawa. Tym bardziej sprzeczne z prawem jest dokonywanie zmian w zapisach ustawowych i regulowanie niektórych kwestii w sposób odmienny niż w ustawie. Pogląd taki potwierdzają liczne wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego (por. wyroki NSA: z dnia 30 stycznia 2003 r., sygn. akt II SA/Ka 183/02; z dnia 19 sierpnia 2002 r., sygn. akt II SA/Ka 508/02; z dnia 14 października 1999 r., sygn. akt II SA/Wr 1179/98, OSS 2000/1/17).

Mając na uwadze powyższe, stwierdzam jak na wstępie.

Na podstawie art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, w związku z art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.) niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu za pośrednictwem Wojewody Opolskiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

z. up. Wojewody Opolskiego
Danuta Sobolewska

radca prawny w Wydziale Nadzoru i Kontroli

840

ROZSTRZYgniĘCIE NADZORCZE NR IG.VI –TD-7042-85/09 WOJEWODY OPOLSKIEGO

z dnia 6 maja 2009 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j.t. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.), **stwierdzam nieważność uchwały Nr XXXIII/182/2009 Rady Miejskiej w Kietrze z dnia 26 marca 2009 r. w sprawie uchwalenia zmiany nr 2 w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego miasta Kietrz, z powodu istotnego naruszenia prawa.**

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 26 marca 2009 r. Rada Miejska w Kietrze podjęła uchwałę Nr XXXIII/182/2009 w sprawie uchwalenia zmiany nr 2 w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego miasta Kietrz obejmującą działki nr 720/1, 1090/1, 1285 z przeznaczeniem pod elektrownie wiatrowe.

Przedmiotowa uchwała została podjęta na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5) ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), który stanowi ogólną normę kompetencyjną do podejmowania uchwał w sprawach uchwalania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz art. 20 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.).

Artykuł 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym stanowi między innymi, iż plan miejscowy uchwała rada gminy, po stwierdzeniu jego zgodności z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, rozstrzygając jednocześnie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu oraz sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych. Część tekstowa planu stanowi treść uchwały, część graficzna oraz wymagane rozstrzygnięcia stanowią załączniki do uchwały.

Zgodnie z art. 17 punkt 10) ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wójt, burmistrz albo prezydent miasta ogłasza w prasie miejscowej oraz przez obwieszczenie, a także w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości o wyłożeniu projektu planu do publicznego wglądu na co najmniej 7 dni przed dniem wyłożenia i wyklada ten projekt wraz z prognozą oddziaływania na środowisko do publicznego wglądu na okres co najmniej 21 dni oraz organizuje w tym czasie dyskusję publiczną nad przyjętymi w projekcie planu rozwiązaniami.

Termin „co najmniej 21 dni” ustanowiony w wyżej powołanym przepisie ma charakter szczególny. Nie jest to termin prawa procesowego, a jego istotą jest stworzenie obywatelom możliwości zapoznania się z projektem aktu prawa miejscowego jakim jest plan miejscowy. Cały zatem 21-dniowy okres wyłożenia projektu planu musi przypadać na dni robocze urzędu, kiedy to możliwy jest publiczny wgląd do wyłożonego dokumentu.

Nie można zatem w okres 21 dni wliczać dni wolnych od pracy, gdyż dostęp do wyłożonego projektu planu był w tym czasie niemożliwy. Powyższe stwierdzenie jest zgodne z uzasadnieniem prawnym zawartym w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 4 listopada 1999 r. sygn. akt IV SA 1683/98.

Z obwieszczenia Burmistrza Kietrza (ogłoszonego w opolskim dodatku „Gazety Wyborczej z dnia 17 - 18 stycznia 2009 r.) wynika, że termin wyłożenia projektu planu obejmuje okres od dnia 26 stycznia 2009 r. do 20 lutego 2009 r. tj. 26 dni kalendarzowych, co po uwzględnieniu dni wolnych od pracy spowodowało, że wyłożenie do publicznego wglądu trwało 20 dni.

Niedotrzymanie terminu, określonego w art. 17 punkt 10 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, powoduje naruszenie trybu sporządzania planu i stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności przedmiotowej uchwały. Zgodnie z art. 28 ust. 1 ww. ustawy, naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie – powodują nieważność uchwały rady gminy.

Wobec wykazanej wyżej, niezgodności z prawem uchwały Nr XXXIII/182/2009 Rady Miejskiej w Kietrze z dnia 26 marca 2009 r. w sprawie uchwalenia zmiany nr 2 w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego miasta Kietrz – orzeczono jak na wstępie.

Na podstawie art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j.t. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), w związku z art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 163, poz. 1270 z późn. zm.), niniejsze rozstrzygnięcie może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu, za moim pośrednictwem, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

z up. Wojewody Opolskiego
Marek Świetlik
Dyrektor Wydziału Infrastruktury i Geodezji